

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-5S/173/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201096
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Rudinská
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1019201096.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Rudinskej a členov senátu JUDr. Róberta Jakubáča, PhD. a JUDr. Lucie Kúdelčíkovej v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., právne zastúpená: AS LEGAL s.r.o., so sídlom Hlučínska 1, 831 03 Bratislava, IČO: 36 857 688, proti žalovanému: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, so sídlom Mlynské nivy 44/a, 827 15 Bratislava, IČO: 00 686 832, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 18373/2019-3030-36782 zo dňa 14.06.2019, takto

rozhodol:

I. Správny súd zrušuje rozhodnutie žalovaného č. 18373/2019-3030-36782 zo dňa 14.06.2019 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Správny súd priznáva žalobkyňi voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj (ďalej len „Inšpektorát“) č. EN/0243/02/2015 zo dňa 18.08.2015 (ďalej len „rozhodnutie Inšpektorátu zo dňa 18.08.2015“) bola žalobkyňi za neoprávnený odber plynu, zadokumentovaný v Protokole o výsledku kontroly zo dňa 17.06.2015, nakoľko bol u odberateľa plynu v domácnosti zistený odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o energetike“), keďže pri kontrole vykonanej dňa 17.06.2015 na Inšpektoráte bolo pri prešetrovaní podnetu č. 908/2014 zistené, že účastník konania na odbernom mieste č. 4100703880, adresa C. D. XXXX/XX, E., v presne nezistenom čase od 19.07.2013 do 27.03.2014 sám alebo za pomoci iných osôb vykonal neoprávnený zásah do overovacej a zabezpečovacej značky plynomeru č. 911531602195 tým spôsobom, že poškodil – odstránil jeden zaisťovací prvok plomby, podľa § 91 ods. 1 písm. d) bod 5. zákona o energetike uložená pokuta vo výške 1 850,00 eur.

2. Rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave (ďalej len „Ústredný inšpektorát“) č. SK/0622/99/2015 zo dňa 19.04.2016 (ďalej len „rozhodnutie Ústredného inšpektorátu zo dňa 19.04.2016“) bolo na odvolanie žalobkyne rozhodnutie Inšpektorátu zo dňa 18.08.2015 zmenené tak, že časť výroku „účastník konania na odbernom mieste č. 4100703880, adresa C. D. XXXX/XX, E., v presne nezistenom čase od 19.07.2013 do 27.03.2014 sám alebo za pomoci iných osôb vykonal neoprávnený zásah do overovacej a zabezpečovacej značky plynomeru č. 911531602195 tým spôsobom, že poškodil – odstránil jeden

zaisťovací prvok plomby“ bola nahradená znením „na odbernom mieste č. 4100703880, adresa C. D. XXXX/XX, E., v presne nezistenom čase od 19.07.2013 do 27.03.2014 bol vykonaný neoprávnený zásah do overovacej a zabezpečovacej značky plynomeru č. 911531602195 tým spôsobom, že bol poškodený – odstránený jeden zaisťovací prvok plomby“. Ostatná časť výroku rozhodnutia Inšpektorátu zo dňa 18.08.2015, vrátane uloženej sankcie, zostala bez zmeny.

3. Podaním zo dňa 20.04.2018 označeným ako „Návrh na obnovu konania“ žalobkyňa navrhla, aby Ústredný inšpektorát rozhodol tak, že povoľuje obnovu konania vedeného na Inšpektoráte pod č. EN/0243/02/2015, pričom odvolacím orgánom v tomto konaní bol Ústredný inšpektorát, ktorý odvolacie konanie viedol pod sp. zn. SK/0622/99/2015 (ďalej len „návrh na obnovu konania zo dňa 20.04.2018“). Obnovu konania pritom žalobkyňa navrhla z dôvodov podľa § 62 ods. 1 písm. a) a b) správneho poriadku konštatujúc, že rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 10C/449/2015 zo dňa 13.12.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.02.2018 (ďalej len „dôkazný rozsudok“), došlo k zisteniu nových skutočností, ako aj k posúdeniu predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak.

4. Rozhodnutím Ústredného inšpektorátu č. SK/0622/99/2015OK zo dňa 09.01.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) bol návrh na obnovu konania zo dňa 20.04.2018 zamietnutý a obnova konania nebola povolená, a to z dôvodu nesplnenia žiadnej z podmienok ustanovených v § 62 ods. 1 písm. a) až e) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

5. Rozhodnutím žalovaného č. 18373/2019-3030-36782 zo dňa 14.06.2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) bolo na odvolanie žalobkyne prvostupňové rozhodnutie zmenené tak, že časť výroku „návrh na obnovu konania zo dňa 20.04.2018, doručený správne orgánu dňa 23.04.2018 za splnenia si poplatkovej povinnosti (poplatková povinnosť splnená až na výzvu správneho orgánu dňa 06.08.2018), podaný účastníkom konania: A. B., adresa trvalého pobytu: C. D. XXXX/XX, XXX XX E., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, právne zastúpený: JUDr. Milan Šulva, advokát, AS LEGAL s.r.o., advokátska kancelária, Hlučínska 1/11, 083 03 Bratislava, ako účastníkom konania v správnom konaní vedenom pod spisovou značkou SK/0622/99/2015, ukončenom rozhodnutím zo dňa 19.04.2016 zamietla a obnovu konania nepovoľuje a to z dôvodu nesplnenia žiadnej z podmienok uvedených v § 62 ods. 1 písm. a) až e) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov odôvodňujúcich obnovenie konania ukončeného právoplatným rozhodnutím“ bola nahradená znením „návrh na obnovu konania zo dňa 20.04.2018 doručený správne orgánu dňa 23.04.2018 podaný účastníkom konania: A. B., adresa trvalého pobytu: C. D. XXXX/XX, XXX E., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, právne zastúpený: JUDr. Milan Šulva, advokát, AS Legal s.r.o., advokátska kancelária, Hlučínska 1/11, 083 03 Bratislava zamietla a obnovu konania vedeného Slovenskou obchodnou inšpekciou, Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj pod sp. zn. EN/0243/02/2015 a odvolacím orgánom Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pod sp. zn. SK/0622/99/2015 nepovoľuje“.

6. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že samotná existencia právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žaloby prevádzkovateľa distribučnej siete proti žalovanému odberateľovi plynu v domácnosti z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcu v príslušnom konaní nepostačuje ako nová skutočnosť, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie. Samotný Okresný súd Trnava v ods. 55 dôkazného rozsudku konštatoval, že prípadný verejnoprávny vzťah žalovaného a Slovenskej obchodnej inšpekcie nemá vplyv na skúmanie súkromnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Rovnako bolo z hľadiska verejnoprávneho postihu účastníka konania irelevantné, či osoba, ktorá vystupovala ako žalobca v súkromnoprávnom spore, podala opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu, keďže uvedené je vo výlučnej dispozícii príslušnej osoby.

7. Pokiaľ išlo o hodnotenie znaleckého posudku č. 295/PL-2014 vypracovaného znalcom Ing. Petrom Leškom (ďalej len „znalecký posudok Ing. Petra Leška“) a znaleckého posudku č. 9/2017 znalkyne F. E. (ďalej len „znalecký posudok F. E.“) zo strany Okresného súdu Trnava v predmetnom civilnom sporovom konaní, žalovaný konštatoval, že súd pri hodnotení týchto dôkazov postupoval v zmysle princípu voľného hodnotenia dôkazov, a že odôvodnenie rozhodnutia súdu nie je záväzná. Znalecký posudok G. H. I. nebol výslovne súdom označený za nevierohodný, ako ho označila žalobkyňa v návrhu na obnovu konania. Za predpokladu, že žalobkyňa považovala samotný znalecký posudok F. E. za nový dôkaz, ktorý mohol mať podstatný vplyv na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, bolo povinnosťou účastníka

konania preukázať, že bola dodržaná subjektívna lehota podľa § 63 ods. 3 správneho poriadku, pretože tento znalecký posudok by v takom prípade predstavoval osobitný dôvod obnovy konania. Aj v tomto prípade by sa subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania počítala od momentu, kedy sa účastník konania dozvedel o dôvode obnovy konania, čo nie je možné v danom prípade stotožňovať s momentom právoplatnosti súdneho rozhodnutia vzhľadom na skutočnosť, že tento znalecký posudok dala vypracovať žalobkyňa. Preto bola s jeho závermi nevyhnutne oboznámená skôr, ako ho predložila ako dôkaz v súdnom konaní.

8. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný ďalej uviedol, že v zmysle § 40 správneho poriadku si správny orgán v správnom konaní môže sám urobiť úsudok o predbežnej otázke, ktorá vecne patrí do pôsobnosti iného orgánu, ak príslušný orgán o tejto otázke ešte nerozhodol, pričom nemôže ako predbežnú otázku posudzovať to, či a kto spáchal trestný čin, priestupok a iný správny delikt, ak o tom patrí rozhodovať súdu. Dôkazný rozsudok vydaný vo veci nároku spoločnosti SPP Distribúcia a.s. na náhradu škody voči žalobkyni, v ktorom táto súdna inštancia dospela k záveru, že spoločnosť SPP Distribúcia a.s. ako žalobca neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie splnenia predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody spôsobenej jej v dôsledku neoprávneného odberu plynu zo strany žalobkyne (ako žalovanej v predmetnom civilnom sporovom konaní), nebolo možné považovať za rozhodnutie súdu o správnom delikte podľa § 40 ods. 2 správneho poriadku. Slovenská obchodná inšpekcia pri rozhodovaní o porušení § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike neposudzovala otázku neoprávneného odberu plynu ako predbežnú otázku, pretože posúdenie a vyhodnotenie otázky, či v konkrétnom prípade dochádza k neoprávnenému odberu plynu podľa § 82 ods. 1 zákona o energetike patrí v zmysle § 89 ods. 1 tohto zákona do pôsobnosti Slovenskej obchodnej inšpekcie, nie súdu. V zmysle § 91 ods. 1 písm. d) piateho bodu zákona o energetike je len Slovenská obchodná inšpekcia oprávnená vyvodzovať administratívnu zodpovednosť za porušenie § 82 zákona o energetike. Výkon vlastnej pôsobnosti orgánu verejnej moci nie je za žiadnych okolností možné považovať za úsudok o predbežnej otázke, pretože ide o realizáciu čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Za predpokladu, že žalobkyňa nesúhlasila s právoplatným rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie v tejto veci, mala po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku možnosť obrátiť sa na súd vo veci preskúmania predmetných rozhodnutí o uložení sankcie. Na základe uvedeného žalovaný nezistil dôvod na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. b) správneho poriadku.

9. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný tiež konštatoval, že zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v žiadnom prípade nepopiera právomoc iných orgánov verejnej moci ako súdov rozhodovať o tom, či bol spáchaný delikt a kto ho spáchal. Naopak, CSP vyslovene ustanovuje viazanosť súdu takýmto rozhodnutím. Z ustanovení § 193 a § 194 CSP nevyplýva následok, ktorého sa dovoľavala žalobkyňa, a teda zmena rozhodnutia orgánu príslušného na rozhodnutie o tom, či bol spáchaný správny delikt, na základe úsudku súdu o otázke, ktorá patrí do výlučnej pôsobnosti tohto iného orgánu verejnej moci.

II. Žaloba

10. Žalobou zo dňa 05.08.2019 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 18373/2019-3030-36782 zo dňa 14.06.2019, pričom navrhla, aby správny súd toto rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

11. Ústredný inšpektorát nesprávne aplikoval § 62 ods. 1 písm. a) až e) správneho poriadku, keď vo svojom zamietavom rozhodnutí vo výroku uviedol, že návrh na obnovu konania nespĺňal žiadnu z podmienok v citovanom zákone. Svojím vyjadrením Ústredný inšpektorát poukázal na to, že dôkazný rozsudok bol irelevantný a predstavoval nedostatočný dôkaz na povolenie obnovy konania. Ústredný inšpektorát k tomuto záveru zrejme dospel na základe uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/51/2017 zo dňa 22.03.2018, v ktorom táto súdna inštancia prezentovala právny názor protikladný s právnym názorom prezentovaným v dôkaznom rozsudku. Ústredný inšpektorát nesúhlasil s názorom, že v prípade, ak nebolo žiadnym relevantným spôsobom preukázané, že došlo k mechanickému zásahu do meracej časti plynomeru – meradla č. 911531II-1995, tak nemohlo dôjsť ani k neoprávnenému odberu. Takéto odôvodnenie na zamietnutie návrhu na obnovu konania bolo právne nesprávne, keďže na jednej strane uvádzalo, že dôkazný rozsudok bol nedostatočným dôkazom a na druhej strane sa k nemu Ústredný inšpektorát vyjadroval a oponoval mu, akoby už v obnovenom konaní.

12. Ústredný inšpektorát pochybil, ak ignoroval súdne rozhodnutie vydané v konkrétnej veci žalobkyne, pričom jeho právne a skutkové závery boli priamo aplikovateľné na daný prípad, keď navyše v tomto súdnom rozhodnutí bolo konštatované, že rozhodujúci dôkaz použitý Ústredným inšpektorátom bol v konaní nepoužiteľný. Bolo pritom nepochybné, že dôkazný rozsudok bol relevantný, keďže predstavoval vyriešenie predbežnej otázky, že žalobkyňa neporušila zákon o energetike a nespôsobila žiadnu škodu spoločnosti SPP Distribúcia a.s. Dôkazný rozsudok teda narúšal skutkový stav ustanovený v napádaných rozhodnutiach Ústredného inšpektorátu a Inšpektorátu.

13. Ústredný inšpektorát svojím rozhodnutím odoprel žalobkyni možnosť na spravodlivý proces, v ktorom by sa voči argumentácii napádaného rozhodnutia mohla aktívne brániť a poukázať na § 40 ods. 1 správneho poriadku či § 194 CSP, ktorým je správny orgán viazaný. Napadnuté rozhodnutie tak nesprávne posúdilo relevantnosť dôkazného rozsudku a odoprel právo na spravodlivý proces.

14. V predmetnej veci bolo Okresným súdom Trnava vydané rozhodnutie, ktoré nepochybne riešilo predbežnú otázku a svojím rozhodnutím a výrokom táto súdna inštancia jednoznačne vytvorila dôvod na obnovu konania. Uvedené ostatne vyplýva aj z právneho názoru Krajského súdu v Českých Budejoviciach prezentovaného v rozhodnutí sp. zn. 15Co 21/95 zo dňa 31.01.1995.

15. V civilnom sporovom konaní pred Okresným súdom Trnava vznikli aj nové dôkazy, ktoré opodstatňovali návrh na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. a) správneho poriadku. Znalecký posudok G. H. I., ktorý bol základom rozhodnutia Inšpektorátu zo dňa 18.08.2015 a Ústredného inšpektorátu zo dňa 19.04.2016, bol v dôkaznom rozsudku považovaný za nedostatočný a pochybný na ustanovenie objektívnej zodpovednosti. Je možné, že bolo preukázané, že išlo o nepravdivý dôkaz podľa § 62 ods. 1 písm. e) správneho poriadku.

16. Ústredný inšpektorát v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa nepoukazovala ani na jeden dôvod na obnovu konania. Ďalej však Ústredný inšpektorát uviedol, že uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/51/2017 zo dňa 22.03.2018 jasne preukazovalo predpoklad zodpovednosti za škodu. Podľa Ústredného inšpektorátu „táto judikatúra oponuje argumentom žalobkyňou citovaný rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 10C/449/2015 a jeho odôvodnenie ... sú v príkrom protiklade s odôvodnením, právnym posúdením a najmä závermi vyplývajúcimi z uznesenia z 22. marca 2018, sp. zn. 3Obdo/51/2017 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky“. Citovaná „judikatúra“ Najvyššieho súdu Slovenskej republiky však len ustanovila objektívnu zodpovednosť pri podobných prípadoch. Dôkazný rozsudok jasne preukazoval, že ani napriek objektívnej zodpovednosti nebolo preukázané, že žalobkyňa porušila zákon o energetike a ani to, že spôsobila škodu svojím konaním. Ústredný inšpektorát tak mal postupovať podľa § 40 správneho poriadku. Odmietnutie návrhu na obnovu konania opodstatneného podľa § 62 ods. 1 písm. b) správneho poriadku kvôli tomu, že existovala iná judikatúra, ktorá bola nadradená dôkaznému rozsudku, nebolo možné. Ak mal Ústredný inšpektorát za to, že dôkazný rozsudok bol len judikačným posúdením obdobného prípadu, mohol tak uviesť, ale sám tak neuviedol.

17. Dôkazný rozsudok bol konečným a právoplatným rozhodnutím vo veci a týkal sa konkrétnej rovnakej veci, prejednanej v rozhodnutiach Ústredného inšpektorátu a Inšpektorátu a svojou podstatou napíňal formu prejudiciálneho rozhodnutia, ktoré malo priamy vplyv na posúdenie protiprávneho konania žalobkyne. Ak boli nejaké výhrady voči dôkaznému rozsudku, mali sa uplatniť v konaní v rámci zákonnej lehoty.

18. Žalobkyňa je dôchodkyňa, ktorá je odberateľom plynu od spoločnosti SPP Distribúcia a.s. Jej plynomer sa nachádzal na verejnom priestranstve a prístup k nemu mala hociktorá osoba bez dohľadu. Bez akéhokoľvek preukázateľného dôkazu o úmysle, vzniknutej škode, či vôbec odlišného odberu plynu, ako bol reálny odber plynu žalobkyňou, bolo začaté konanie na Slovenskej obchodnej inšpekcii, ktorým bola žalobkyni uložená pokuta vo výške 1 850,00 eur. Zároveň bolo začaté civilné sporové konanie o náhradu škody vo výške 2 658,01 eura s príslušenstvom, pričom žalobkyňa bola v konaní pred Okresným súdom Trnava označovaná protistranou ako kriminálnička.

19. Jediným relevantným dôkazom, ktorý cirkuloval v tomto konaní, bol fakt, že ide o objektívnu zodpovednosť, a že plomba na plynomeri bola narušená. Nebolo však bez pochybností preukázané

ani len to, ako k tomuto narušeniu plomby došlo. Boli pochybnosti o vzniku tohto porušenia plynomeru, boli pochybnosti o znaleckom posudku G. H. I. vykonanom na meradle a taktiež bola pochybnosť o nezáujatosti znalca G. H. I., ktorý vyhotovil cez 700 znaleckých posudkov pre spoločnosť SPP Distribúciu a.s. za jeden rok, a to po obdobie viac ako 6 rokov. Zistené poškodenie plomby nebolo možné zistiť voľným okom bez demontáže plomby. Znalecký posudok G. H. I. bol nepreskúmateľný a teda nebolo preukázané, že došlo k zásahu do mechanickej časti meradla-plynomeru, a teda neoprávnenému odberu v zmysle § 82 zákona o energetike. Okresný súd Trnava mal za to, že nebol preukázaný predpoklad objektívnej zodpovednosti, nebola preukázaná žiadna škoda, a teda ani príčinná súvislosť. Okresný súd Trnava tiež konštatoval, že nebolo preukázané, že by v súvislosti s neoprávneným odberom zemného plynu prebiehalo trestné konanie vo vzťahu k žalobkyni. Spoločnosť SPP Distribúcia a.s. sa voči dôkaznému rozsudku neodvolala. Dôkazný rozsudok nadobudol právoplatnosť. Bolo tak jasne preukázané, že po podrobnejšom skúmaní veci žalobkyne a všetkých dôkazov, na základe ktorých bola žalobkyňa žalovaná, či už v civilnom sporovom konaní ale aj v konaniach pred Ústredným inšpektorátom a Inšpektorátom, tieto boli absolútne nedostatočné na ustálenie objektívnej zodpovednosti žalobkyne podľa § 82 zákona o energetike.

III.

Vyjadrenie žalovaného

20. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 09.10.2019 namietajúc, že pri rozhodovaní o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu postupoval v zmysle § 53 až 64 správneho poriadku, že náležite preskúmal prvostupňové rozhodnutie ako aj všetky podmienky pre povolenie obnovy konania. Dôvody svojho rozhodnutia a úvahy, ktorými sa spravoval pri rozhodovaní, riadne uviedol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Žaloba neobsahovala nové skutočnosti, s ktorými by sa Ústredný inšpektorát a žalovaný nevysporiadali v prvostupňovom rozhodnutí a napadnutom rozhodnutí.

21. Žalovaný nespochybnil oprávnenie súdu skúmať predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu. Zároveň ale uviedol, že nebolo možné odnímať právomoc Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonať dohľad nad dodržiavaním § 82 zákona o energetike. Táto právomoc Slovenskej obchodnej inšpekcie vyplýva z § 89 ods. 1 zákona o energetike, a preto nebolo možné súhlasiť so žalobkyňou navrhovanou aplikáciou ustanovenia § 40 správneho poriadku na daný prípad.

22. Pokiaľ ide o dôkazný rozsudok, ten bol vydaný v civilnom sporovom konaní, v ktorom bol žalobcom subjekt odlišný od Slovenskej obchodnej inšpekcie. Neunesenie dôkazného bremena treťou osobou v civilnom sporovom konaní nebolo možné automaticky brať na ťarchu orgánu verejnej moci pri rozhodovaní o administratívnoprávnom delikte, hoci bolo možné vnímať čiastočný prienik súkromnoprávneho sporu a verejnoprávneho deliktu.

23. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalobkyne týkajúce sa znaleckého posudku G. H. I. ako nepravdivého dôkazu podľa § 62 ods. 1 písm. e) správneho poriadku, žalovaný namietal, že uvedené nebolo založené na výslovnom konštatovaní Okresného súdu Trnava. Táto súdna inštancia sa pri rozhodovaní v civilnom sporovom konaní riadila zásadou voľného hodnotenia dôkazov, pričom záver o nepravdivosti znaleckého posudku Ing. Petra Leška priamo nevyslovila.

24. Ak bolo zámerom žalobkyne spochybniť znalecký posudok G. H. I. odvolávajúc sa na znalecký posudok F. E., mala tento znalecký posudok predložiť ako samostatný nový dôkaz, ktorý by mohol mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohol sa v konaní uplatniť bez jej zavinenia. Následne by sa Ústredný inšpektorát a žalovaný museli priamo zaoberať otázkou, či sú v tomto smere splnené podmienky na povolenie obnovy konania.

25. Pokiaľ ide o návrh na obnovu konania, Ústredný inšpektorát a žalovaný síce dospeli k rovnakému záveru, avšak dôvody rozhodnutia Ústredného inšpektorátu uvedené v prvostupňovom rozhodnutí a dôvody rozhodnutia žalovaného uvedené v napadnutom rozhodnutí neboli totožné. Žalobkyňa v žalobe uviedla výslovne argumenty len k rozhodnutiu Ústredného inšpektorátu. Nebolo preto zrejmé, kde boli podľa žalobkyne dané dôvody podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f) alebo g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) pre zrušenie rozhodnutia žalovaného.

26. Žalobkyňa možnosť podať repliku k vyjadreniu žalovaného nevyužila.

IV.

Konanie na správnom súde

27. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zriadení správnych súdov“), začal s účinnosťou od 01.06.2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“), na ktorý prešiel od 01.06.2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5S/173/2019, 5S/193/2019 v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 6S správneho súdu a je na tomto súde vedená pod sp. zn. BA-5S/173/2019, BA-5S/193/2019.

28. Správny súd ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 SSP v spojení s § 3 ods. 3 písm. b) zákona o zriadení správnych súdov preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, z dôvodov uplatnených v žalobe a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. O žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania, keďže boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 SSP, keď ani jeden z účastníkov konania nežiadal nariadenie pojednávania. Deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na webovej stránke správneho súdu a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 10.09.2024 (§ 137 ods. 4 SSP).

29. Z dôvodu, že žalobkyňa ako účastníkov konania označila „Slovenskú obchodnú inšpekciu, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave“ a „Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky“, a keďže žalobným návrhom sa domáhala zrušenia prvostupňového rozhodnutia ako aj napadnutého rozhodnutia, bolo potrebné v prvom rade ustáliť účastníkov konania na strane žalovaného.

30. Pokiaľ ide o účastníctvo v konaní o všeobecnej správnej žalobe na strane žalovaného, pasívne legitimovaným subjektom (žalovaným) je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba, resp. ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie, tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 180 ods. 1 SSP. To znamená, že žalovaný orgán verejnej správy nie je určený tvrdením žalobcu, ale priamo zákonom. Z uvedeného potom vyplýva, že správny súd nie je viazaný označením žalovaného, ale je povinný sám žalovaného určiť, v závislosti od predmetu prieskumu označeného žalobcom. Pokiaľ teda žalobca v žalobe nesprávne označí žalovaného, správny súd sám určí žalovaného a s takto určeným žalovaným aj koná (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Asan/16/2019 zo dňa 05.05.2020, ods. 27, či komentárovú literatúru napr. J., K., L., M., B., M., L., C. a kol.: Správny súdny poriadok. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 907).

31. Vychádzajúc z vyššie uvedenej právnej úpravy účastníctva v konaní o všeobecnej správnej žalobe na strane žalovaného správny súd ustálil, že žalovaným je „Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky“ ako správny orgán, ktorý napadnutým rozhodnutím rozhodol v preskúmvanej právnej veci o riadnom opravnom prostriedku.

32. Správny súd si uvedomuje, že v preskúmvanej právnej veci konal aj s Ústredným inšpektorátom, keď ho napríklad vyzýval, aby sa vyjadril k žalobe a predložil administratívny spis. Táto skutočnosť však nezaložila a nemohla založiť účastníctvo Ústredného inšpektorátu v tejto právnej veci. Správny súd preto nemohol prihliadnuť na vyjadrenie Ústredného inšpektorátu, že nesúhlasí s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania. Právo požiadať o nariadenie pojednávania vo veci majú len účastníci konania a v zmysle už uvedeného Ústredný inšpektorát nie je účastníkom konania v tejto právnej veci.

V.

Relevantné právne predpisy

33. Podľa § 62 ods. 1 správneho poriadku, konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak
- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania;
 - b) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak;
 - c) nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
 - d) rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§ 9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
 - e) rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.
34. Podľa § 62 ods. 2 správneho poriadku, správny orgán nariadi obnovu konania z dôvodov uvedených v odseku 1, ak je na preskúmaní rozhodnutia všeobecný záujem.
35. Podľa § 62 ods. 3 správneho poriadku, obnova konania nie je prípustná, ak bol rozhodnutím účastníkovi konania udelený súhlas na občianskoprávny úkon alebo pracovnoprávny úkon, alebo ak sa rozhodlo vo veci osobného stavu a účastník konania nadobudol práva dobromyseľne.
36. Podľa § 63 ods. 1 správneho poriadku, obnovu konania povolí na návrh účastníka konania alebo nariadi správny orgán, ktorý vo veci rozhodol v poslednom stupni.
37. Podľa § 63 ods. 2 správneho poriadku, v návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas.
38. Podľa § 63 ods. 3 správneho poriadku, návrh sa podáva na správnom orgáne uvedenom v odseku 1 v lehote 3 mesiacov odo dňa, keď sa účastník dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr však do 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia; v rovnakej lehote môže správny orgán obnovu konania nariadiť. Zmeškanie lehoty (§ 28) nemožno odpustiť.
39. Podľa § 63 ods. 4 správneho poriadku, po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia možno podať návrh na obnovu konania alebo obnovu konania nariadiť len vtedy, ak sa rozhodnutie dosiahlo trestným činom.
40. Podľa § 63 ods. 5 správneho poriadku, proti rozhodnutiu o obnove konania možno podať odvolanie (rozklad). Rozhodnutie o povolení alebo nariadení obnovy má odkladný účinok, pokiaľ sa napadnuté rozhodnutie ešte nevykonalo.
41. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.
42. Podľa § 194 ods. 1 CSP, otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.
43. Podľa § 194 ods. 2 CSP, ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.
44. Podľa § 228 ods. 1 CSP, výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnyimi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.
45. Podľa § 228 ods. 2 CSP, výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka

návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní.

46. Podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete.

47. Podľa § 91 ods. 1 písm. d) piateho bodu zákona o energetike, inšpekcia uloží pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe vo výške od 100 eur do 30 000 eur za porušenie povinnosti podľa § 35 ods. 2 písm. b) až h), § 36 ods. 2 písm. a) až e), § 39, § 42, § 46, § 70 ods. 2 písm. b), d), e), § 71 ods. 2 písm. b), d), § 72, § 77 ods. 1, 3, § 82, § 89 ods. 1 písm. e) a § 96 odst. 24 a 27.

48. Podľa § 91 ods. 5 zákona o energetike, pri určení výšky pokuty sa prihliada na závažnosť, čas trvania a možné následky porušenia povinnosti.

VI.

Právne posúdenie veci správnym súdom

49. Predmetom správneho súdneho prieskumu v tomto konaní boli rozhodnutia žalovaného a Ústredného inšpektorátu (a to napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím) vo veci návrhu na obnovu konania. Úlohou správneho súdu v nadväznosti na žalobkyňou podanú žalobu bolo v medziach žalobných námietok posúdiť, či žalovaný a Ústredný inšpektorát pri vydávaní týchto rozhodnutí a v konaní, ktoré predchádzalo ich vydaniu, postupovali v súlade s príslušnými právnymi predpismi a ustálenou súdnou praxou.

50. Keďže predmetom správneho súdneho prieskumu v tomto konaní boli rozhodnutia vo veci návrhu na obnovu konania, správny súd prvotne uvádza, že obnova konania patrí medzi mimoriadne opravné prostriedky smerujúce proti právoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Obnova konania na rozdiel od preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania slúži primárne k náprave dôsledkov nesprávností pri zisťovaní, resp. ustálení skutkového stavu, t. j. k náprave nezákonných rozhodnutí, ktoré sú výsledkom porušenia zásady materiálnej pravdy.

51. Podmienkou rozhodovania správneho orgánu o povolení obnovy konania je, že účastník konania podá návrh na obnovu konania, v ktorom musí uviesť aj dôvod obnovy konania. Obnovy konania sa pritom nemožno úspešne domáhať z akéhokoľvek dôvodu, ale len z takého, ktorý je výslovne ustanovený v § 62 ods. 1 správneho poriadku.

52. Z § 62 ods. 1 písm. a) správneho poriadku vyplýva, že ak sa má obnova konania povoliť z dôvodu uvedeného v tejto právnej norme, dodatočne musia vyjsť najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, pričom musí ísť o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a navyše sa nemohli v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania. Novými skutočnosťami alebo dôkazmi sa rozumejú také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré účastník v pôvodnom konaní nemohol uplatniť buď vôbec, pretože ich v tom čase nepoznal, alebo preto, lebo síce mal vedomosť o týchto skutočnostiach, avšak nemohol ich uplatniť bez svojho zavinenia. Novými skutočnosťami sú len také skutočnosti, ktoré nastali do vydania pôvodného rozhodnutia správneho orgánu, pretože len na tieto skutočnosti mohol správny orgán prihliadať. Ak by tieto skutočnosti vznikli až po právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia, nemohli by byť dôvodom na obnovu konania.

53. Z § 62 ods. 1 písm. b) správneho poriadku vyplýva, že na to, aby bolo povolené nové konanie z dôvodu uvedeného v tejto právnej norme, stačí, ak sa preukáže, že predbežná otázka bola príslušným orgánom právoplatne posúdená inak ako správnym orgánom rozhodujúcim v konaní, ktorého obnovu účastník konania navrhuje. Dôvod obnovy konania podľa tejto právnej normy nadväzuje na skutočnosť, že za určitých okolností je možné, aby si správny orgán urobil vlastný úsudok o určitej otázke. Naopak, v niektorých prípadoch je vylúčené, aby si správny orgán vytvoril úsudok o určitej otázke, keď zákon rozhodovanie v konkrétnej veci výslovne zveruje inému subjektu, resp. inému správne orgánu.

54. V konaní o návrhu na obnovu konania nesie dôkazné bremeno vždy navrhovateľ, a to jednak pokiaľ ide o dôvody povolenia obnovy konania, jednak aj v súvislosti s preukázaním včasnosti podania tohto návrhu. Nie je povinnosťou správneho orgánu (príslušného rozhodnúť o návrhu na obnovu konania)

zistiť dôvody pre povolenie obnovy konania - tie má zistiť, preukázať a predložiť tomuto správne orgánu účastník konania. Správny orgán (príslušný rozhodnúť o návrhu na obnovu konania) po podaní návrhu na obnovu konania má len posudzovaciu povinnosť, teda preskúmava a posudzuje, či dôvody uvádzané navrhovateľom sú dôvodmi v zmysle správneho poriadku a zároveň, či bol návrh na obnovu konania podaný včas (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžrk/2/2017 zo dňa 27.04.2018, ods. 35).

55. Z hľadiska uvedených východísk bolo potrebné v medziach žalobných námietok posúdiť aj preskúmanú právnu vec.

56. Z rozhodnutia Inšpektorátu zo dňa 18.08.2015 a rozhodnutia Ústredného inšpektorátu zo dňa 19.04.2016, ktoré boli vydané v konaní, ktorých obnovu žalobkyňa navrhla (ďalej len „pôvodné správne konanie“), správny súd zistil, že žalobkyni bola uložená sankcia v podobe pokuty, a to na tom skutkovom základe, že u odberateľa plynu v domácnosti bol zistený odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, keďže pri kontrole vykonanej dňa 17.06.2015 na Inšpektoráte bolo pri prešetrovaní podnetu č. 908/2014 zistené, že na odbernom mieste č. 4100703880, adresa C. D. XXXX/XX, E., v presne nezistenom čase od 19.07.2013 do 27.03.2014 bol vykonaný neoprávnený zásah do overovacej a zabezpečovacej značky plynomeru č. 911531602195 tým spôsobom, že bol poškodený – odstránený jeden zaisťovací prvok plomby. Z rozhodnutia Inšpektorátu zo dňa 18.08.2015 a rozhodnutia Ústredného inšpektorátu zo dňa 19.04.2016 je zrejmé, že Inšpektorát ako aj Ústredný inšpektorát pri svojom rozhodovaní vychádzali najmä zo znaleckého posudku G. H. I. a z Montážneho listu meradla č. 1300946287 zo dňa 27.03.2014 (z ktorého mali za zrejmé, že plynomer č. 911531602195 mal platné overenie z roku 2010), pričom prihliadali tiež na vyjadrenie žalobkyne, že mohlo dôjsť k neoprávnenému odberu.

57. Z návrhu na obnovu konania zo dňa 20.04.2018 správny súd zistil, že žalobkyňa v ňom ako dôvody obnovy konania uviedla dôvody podľa § 62 ods. 1 písm. a) a b) správneho poriadku konštatujúc, že právoplatným dôkazným rozsudkom došlo k zisteniu nových skutočností, ako aj k posúdeniu predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak. V prvom rade bolo podľa žalobkyne preukázané, že nedošlo k neoprávnenému odberu plynu a rovnako nebola preukázaná akákoľvek škoda spôsobená spoločnosti SPP Distribúcia a.s.

58. Z prvostupňového rozhodnutia a napadnutého rozhodnutia správny súd zistil, že podľa Ústredného inšpektorátu ani žalovaného predpoklady pre povolenie obnovy konania v preskúmanej právnej veci splnené neboli, a preto návrh na obnovu konania zamietli a obnovu konania nepovolili.

59. Medzi žalobkyňou na jednej strane a Ústredným inšpektorátom a žalovaným na druhej strane tak bolo sporné, či boli splnené predpoklady pre povolenie obnovy konania. Úlohou správneho súdu teda bolo v medziach žalobných námietok posúdiť správnosť (zákonnosť) záveru Ústredného inšpektorátu a žalovaného o tom, že predpoklady pre povolenie obnovy konania v preskúmanej právnej veci splnené neboli.

60. Keďže v pôvodnom správnom konaní bola žalobkyni uložená sankcia za neoprávnený odber plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike a keďže žalobkyňa návrh na obnovu konania odôvodnila skutočnosťami vzťahujúcimi sa k dôkaznému rozsudku, ktorým Okresný súd Trnava rozhodol vo veci nároku na náhradu škody, správny súd prvotne pripomína, že z ustanovenia § 91 ods. 1 písm. d) piateho bodu zákona o energetike vyplýva, že Slovenská obchodná inšpekcia uloží obligatórne pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe za porušenie povinností, ktoré vyplývajú z taxatívne uvedených ustanovení tohto zákona, vrátane ustanovení § 82 tohto zákona. Z ustanovenia § 82 ods. 1 zákona o energetike pritom vyplývajú definície neoprávneného odberu plynu, z ktorých je možné vyvodiť, o aký odber plynu musí ísť, aby bol neoprávnený. V § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike je ďalej uvedené, že neoprávneným odberom plynu je odber, ktorý musí spĺňať dve podmienky, prvou je odber plynu meraný určeným meradlom a druhou je, že pôjde o meradlo, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Na sankcionovanie tohto neoprávneného odberu plynu stačí splnenie týchto dvoch podmienok s tým, že zodpovednosť nesie odberateľ, pričom zákon nevyžaduje priamo jeho zavinenie (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Asan/10/2018/ zo dňa 21.04.2020, ods. 43 a sp. zn. 10Asan/12/2018 zo dňa 30.04.2019, ods. 32). Spôsobenie

škody, ako na to správne poukázal žalovaný, teda nie je znakom skutkovej podstaty správneho deliktu spočívajúceho v neoprávnenom odbere plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike.

61. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalobkyne, že právoplatným dôkazným rozsudkom bolo preukázané, že nedošlo k neoprávnenému odberu plynu, správny súd uvádza, že predmetom civilného sporového konania, v ktorom bol tento rozsudok vydaný, bol nárok spoločnosti SPP Distribúcia a.s. na náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Vo výroku dôkazného rozsudku Okresný súd Trnava rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie 1 846,65 eura od 29.05.2014 do zaplatenia zastavil, žalobu vo zvyšku zamietol a žalobkyni a štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči spoločnosti SPP Distribúcia a.s. Z výroku dôkazného rozsudku je teda zrejmé, že Okresný súd Trnava nerozhodoval o tom, či (ne)došlo k neoprávnenému odberu plynu.

62. Vo vzťahu k odôvodneniu dôkazného rozsudku civilného správny súd poukazuje na § 228 CSP, z ktorého vyplýva, že záväznou časťou súdneho rozhodnutia je len jeho výrok. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nie je záväzné (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/115/2016 zo dňa 28.06.2017, ods. 11.2, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/4/2016 zo dňa 30.05.2018). To potom znamená, že skutočnosti uvádzané „iba“ v odôvodnení súdneho rozhodnutia nemožno považovať za skutočnosti, ktoré by boli záväzne rozhodnuté súdom, a ktorými by bol účastník sporového konania alebo akýkoľvek iný subjekt viazaný.

63. Keďže Okresný súd Trnava vo výroku dôkazného rozsudku rozhodol „iba“ o nároku spoločnosti SPP Distribúcia a.s. na náhradu škody a keďže spôsobenie škody nie je znakom skutkovej podstaty správneho deliktu spočívajúceho v neoprávnenom odbere plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, dôkazný rozsudok nemožno považovať za dôkaz toho, že nedošlo k spáchaniu uvedeného správneho deliktu. Správny súd sa preto stotožnil so záverom Ústredného inšpektorátu a žalovaného, že v tomto smere dôvod na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. a) správneho poriadku žalobkyňa poukazom na dôkazný rozsudok nepreukázala. Na tomto závere nemohli nič zmeniť ani skutočnosti konštatované v odôvodnení dôkazného rozsudku, keďže odôvodnenie rozsudku vydaného v civilnom sporovom konaní nie je záväzné.

64. Pokiaľ ide o ďalší žalobkyňou uvádzaný dôvod na obnovu konania, podľa ktorého pri rozhodovaní v pôvodnom správnom konaní došlo k posúdeniu predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak, správny súd poukazuje na rozhodnutie Ústredného inšpektorátu zo dňa 19.04.2016, v ktorom ten konštatoval, že pri rozhodovaní o výške pokuty zohľadnil taktiež závažnosť protiprávneho konania a jeho následok, ktorým bola spôsobená škoda vlastníčkovi a prevádzkovateľovi distribučnej siete (str. 5 rozhodnutia Ústredného inšpektorátu zo dňa 19.04.2016). Je tak zrejmé, že Ústredný inšpektorát si pri rozhodovaní v pôvodnom správnom konaní o výške pokuty utvoril úsudok o tom, že neoprávneným odberom plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike zo strany žalobkyne bola spôsobená škoda vlastníčkovi a prevádzkovateľovi distribučnej siete. O nároku spoločnosti SPP Distribúcia a.s. na náhradu škody však následne Okresný súd Trnava dôkazným rozsudkom rozhodol tak, že žalobu (v časti nároku o zaplatenie sumy 811,36 eura s príslušenstvom) zamietol.

65. Ak si teda Ústredný inšpektorát pri rozhodovaní v pôvodnom správnom konaní o výške pokuty utvoril úsudok o tom, že neoprávneným odberom plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike zo strany žalobkyne bola spôsobená škoda vlastníčkovi a prevádzkovateľovi distribučnej siete, jeho rozhodnutie v časti týkajúcej sa výšky uloženej pokuty záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán (Okresný súd Trnava) rozhodol inak, keď žalobu spoločnosti SPP Distribúcia a.s. o náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike zo strany žalobkyne (v časti nároku o zaplatenie sumy 811,36 eura s príslušenstvom) zamietol. Táto skutočnosť zakladala dôvod na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. b) správneho poriadku. Správny súd sa tak nemohol stotožniť so záverom Ústredného inšpektorátu a žalovaného, že v preskúmvanej právnej veci nebol splnený predpoklad pre povolenie obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. b) správneho poriadku.

66. Správny súd si uvedomuje, že Ústredný inšpektorát v rozhodnutí zo dňa 19.04.2016 len v stručnosti konštatoval, že zohľadnil taktiež závažnosť protiprávneho konania a jeho následok, ktorým bola spôsobená škoda vlastníčkovi a prevádzkovateľovi distribučnej siete, a že v tomto smere svoje úvahy bližšie nijako nerozvinul. Je však nesporné, že na túto okolnosť Ústredný inšpektorát (podľa vlastného vyjadrenia) pri svojom rozhodovaní v pôvodnom správnom konaní prihliadal. Správny súd zdôrazňuje,

že samotná strohosť Ústredného inšpektorátu pri konštatovaní zohľadnenia následku protiprávneho konania v podobe škody spôsobenej vlastníkovi a prevádzkovateľovi distribučnej siete nemôže byť na ťarchu žalobkyne.

67. Správny súd nijako nespochybňuje argumentáciu žalovaného uvádzanú v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorej posúdenie a vyhodnotenie otázky, či v konkrétnom prípade dochádza k neoprávnenému odberu plynu, patrí do pôsobnosti Slovenskej obchodnej inšpekcie a nie súdu. Na druhej strane však nemožno opomenúť, že Inšpektorát a Ústredný inšpektorát v pôvodnom správnom konaní nerozhodovali iba o tom, či bol spáchaný určitý (konkrétny) správny delikt, ale aj o sankcii za jeho spáchanie, vrátane rozhodovania o výške pokuty. A práve pri rozhodovaní v pôvodnom správnom konaní o výške pokuty Ústredný inšpektorát, ako to už bolo uvedené, zohľadnil (podľa vlastného vyjadrenia) taktiež závažnosť protiprávneho konania a jeho následok, ktorým bola spôsobená škoda vlastníkovi a prevádzkovateľovi distribučnej siete. Je tak zrejmé, že Ústredný inšpektorát si v pôvodnom správnom konaní utvoril úsudok o tom, že sankcionovaným konaním bola spôsobená škoda vlastníkovi a prevádzkovateľovi distribučnej siete. Posúdenie otázky, či vlastníkovi a prevádzkovateľovi distribučnej siete skutočne vznikla sankcionovaným konaním škoda, však patrí do pôsobnosti súdu v civilnom sporovom konaní a príslušný súd rozhodol tak, že žalobu spoločnosti SPP Distribúcia a.s., ktorou sa tá domáhala nároku na náhradu škody spôsobenej sankcionovaným konaním, zamietol. Táto skutočnosť, ako to už bolo uvedené, zakladala dôvod na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. b) správneho poriadku.

68. Pokiaľ žalovaný namietal, že neunesenie dôkazného bremena treťou osobou v civilnom sporovom konaní nie je možné automaticky brať na ťarchu orgánu verejnej moci pri rozhodovaní o administratívno-právnom delikte, správny súd pripomína, že z hľadiska dôvodu na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. b) správneho poriadku je podstatné len to, či rozhodnutie orgánu verejnej správy záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak. Je pritom bez právneho významu, či orgán verejnej správy, ktorý posúdil určitú predbežnú otázku v rámci svojho rozhodovania, bol účastníkom konania, v ktorom príslušný orgán o tejto otázke rozhodol inak. Orgán verejnej správy, ktorý posúdil určitú predbežnú otázku v rámci svojho rozhodovania, ostatne spravidla ani nie je účastníkom konania, v ktorom príslušný orgán o tejto otázke rozhoduje.

69. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že žalobkyňa v žalobe uviedla výslovne argumenty len k rozhodnutiu Ústredného inšpektorátu, správny súd pripúšťa, že žalobné námietky skutočne boli spravidla formulované ako námietky smerujúce voči argumentácii Ústredného inšpektorátu. Tieto námietky však nepochybne mali relevanciu aj vo vzťahu k argumentácii žalovaného v napadnutom rozhodnutí. Napadnutého rozhodnutia, resp. aj napadnutého rozhodnutia sa zjavne týka napríklad námietka žalobkyne, podľa ktorej „je nepochybné, že dôkazné rozhodnutie je relevantné, nakoľko predstavuje vyriešenie predbežnej otázky, že žalobkyňa neporušila zákon o energetike a nespôsobila žiadnu škodu spoločnosti SPP Distribúcia a.s., a teda je to relevantný dôkaz, ktorý narúša skutkový stav ustanovený v napádaných rozhodnutiach žalovaného v I. rade (Ústredného inšpektorátu – poznámka správneho súdu) a SOI Trnava.“ Zo žalobných námietok (aj keď spravidla formulovaných ako námietok voči argumentácii Ústredného inšpektorátu) je zrejmé, že žalobkyňa sa nestotožnila so záverom žalovaného a Ústredného inšpektorátu o tom, že predpoklady pre povolenie obnovy konania v preskúmvanej právnej veci neboli splnené, ako aj to, z akých dôvodov sa s týmto záverom nestotožnila. Samotný žalovaný sa napokon vyjadril k jednotlivým žalobným námietkam vo svojom vyjadrení zo dňa 09.10.2019.

70. Pokiaľ žalobkyňa naznačila možnosť, že v preskúmvanej právnej veci mohol byť daný dôvod na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. e) správneho poriadku titulom toho, že znalecký posudok G. H. I. bol nepravdivým dôkazom, správny súd opätovne pripomína, že záväznou časťou dôkazného rozsudku bol len jeho výrok, v ktorom bolo rozhodované „iba“ o nároku spoločnosti SPP Distribúcia a.s. na náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Okresný súd Trnava teda nerozhodoval o (ne)pravdivosti, či (ne)hodnovernosti znaleckého posudku G. H. I.. Dôkazný rozsudok tak nepreukazuje, že by bol znalecký posudok G. H. I. nepravdivý. Inými slovami, dôkazný rozsudok nepreukazuje existenciu dôvodu na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. e) správneho poriadku.

71. S odkazom na vyššie uvedené dôvody, po preskúmaní konkrétnych relevantných žalobných námietok, správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto ho podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie

konanie. Pre úplnosť správny súd uvádza, že z nesprávneho právneho posúdenia veci síce vychádzalo aj prvostupňové rozhodnutie, avšak správny súd považoval za postačujúce zrušiť iba napadnuté rozhodnutie, keďže žalovaný pri rozhodovaní o opravnom prostriedku žalobkyne proti prvostupňovému rozhodnutiu môže toto rozhodnutie zmeniť.

72. V ďalšom konaní bude žalovaný viazaný právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku a s poukazom na jeho odôvodnenie bude jeho úlohou opätovne posúdiť, či boli splnené podmienky na povolenie obnovy konania, pričom bude vychádzať z toho, že existencia dôvodu na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. b) správneho poriadku preukázaná bola.

73. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 SSP a úspešnej žalobkyne priznal plnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

74. Toto rozhodnutie senát správneho súdu prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.